

ПАМ'ЯТЬ

З КНИГОЮ НАЗАВЖДИ...

До 100-річчя Олени Миколаївни Фесенко

Кожна людина має залишити слід на землі, на якій вона жила, і тоді пам'ять про неї житиме вічно. Такий слід залишила Олена Миколаївна Фесенко, яка працювала завідуючою бібліотекою УжДУ з 1947 по 1963 рр. Бібліотекарі (О.Д. Закривдорога, В.П. Москаленко, О.Д. Ломсадзе, Г.І. Гомонай) із відчіністю згадують Олену Миколаївну як великого книголюба, людину енциклопедичних знань, котра щедро ділилася з іншими...

Олена Миколаївна за направленням чоловіка Василя Васильовича Фесенка приїхала з Києва на Закарпаття. Відомо, що в перші роки Радянської влади в нашу область прибуло чимало спеціалістів.

Становлення О.М. Фесенко як бібліотекаря проходило в бібліотеці Ужгородського державного університету. Велике значення в її фаховому зростанні мав чоловік, який працював редактором „Закарпатської правди“. Висококваліфікований спеціаліст, комунікабельна, вона покликана була стати бібліотекарем. Із посади завідуючої бібліотекою в 1947 році й розпочалася професійна кар'єра. У цей час працюють Т.М. Баренблат, М.І. Воскресенська, В.С. Поп. Згодом до колективу працівників приєдналися О.В. Платонова, М.І. Похіляк, які потім віддадуть не один десяток років улюбленій роботі з книгою.

Завідуючої бібліотекою в цьому колективі працювалось добре. Ініціативу, починання Олени Миколаївни підтримували однодумці. О.М. Фесенко докладала чимало зусиль для розвитку очолюваної установи, яка щорічно отримувала близько 12000 книг, передплачувала 165 назв журналів і 25 назв газет.

У зв'язку зі створенням нових факультетів виникла потреба додаткових приміщень. 1949 року виконкомом Закарпатської обласної ради передав університетові приміщення Ужгородського уніатського єпископства. Освоєння нового приміщення дало можливість організовувати в окремих кімнатах відділ обробки книжкових фондів, абонемент для студентів і викладачів, книгосховище, читальний зал. У цей період за один день читальні зали відвідувало 500–600 студентів. Виникла потреба в їх розширенні, бо місць усім бажаючим працювати не вистачало. Читальні зали переходили на двозмінну роботу і працювали до 24 години.

Трохи пізніше організовуються відділ комплектування фондів, абонементи, читальні зали, відділ рукописів і стародруків. Були введені нові прогресивні форми бібліотечно-бібліографічного обслуговування. О.М. Фесенко запропонувала бібліотечно-бібліографічні заняття зі студентами. У 1951 р. при бібліотеці організовано довідково-бібліографічний відділ та відділ іноземної літератури, створені каталоги журналів та газетних статей. Працював МБА. Усце під керівництвом Олени Миколаївни.

Штат бібліотеки з 4-х чоловік поступово збільшувався, прийшли нові кваліфіковані спеціалісти. Дисципліна, порядок, спокійний ритм роботи, привітне ставлення до читачів і готовність завжди бути ім корисною сприяли тому, що установа приваблювала до себе студентів і викладачів, користувалася великою симпатією.

О.М. Фесенко турбувалася про залучення кращих сту-

дентів до читацького активу, проведення цікавих заходів, організацію книжкових виставок, посилення зв'язків із бібліотеками ВНЗ країни та СРСР.

І як результат – подарунки для бібліотеки Ужгородського державного університету. Так, науковий працівник Краснодарського педінституту В.І. Рахінський подарував 4500 примірників книг. У 1951 р. одержано 25 комплектів газет і журналів за період 1941–1945 рр. від професора Данилової з Москви та немало видань за книгообміном.

За 1947–1963 рр. бібліотека УжДУ була організована за останнім словом бібліотечної науки того часу. І це насамперед заслуга О.М. Фесенко, яка періодично публікувала статті в пресі про життя установи, про наявність у фондах книг виняткової цінності. Зокрема виступила на ломоносівських читаннях у Московському університеті (1962 р.), де повідомила, що у фондах знаходиться прижиттєве видання книги М.Ломоносова „Российская грамматика“. Цеповідомлення було надруковано в збірнику „Опыт работы научной библиотеки МГУ“ (1962. – №11).

О.М. Фесенко була ініціатором бібліотечних зв'язків між вишами. Як перші результати – запрошення на святкування 50-річчя Саратовського університету ім. М.Г. Чернишевського та його наукової бібліотеки. На ці урочистості завітали Н.К. Скриглякова та О.Д. Закривдорога, які після повернення додому поділилися інформацією про роботу названої

бібліотеки, а бібліотека УжДУ, враховуючи досвід Саратовського університету, створила картотеку „Нові художні твори за назвами, надрукованими в періодичних виданнях“.

Після створення відділу рукописів та стародруків доктор В.Л. Микитася приступив до опису та каталогізації слов'янських рукописів і книг. Велику допомогу в цій роботі як завідувач установи надавала Олена Миколаївна. У результаті в 1961 році було підготовлено видання під назвою „Давні рукописи. Опис і каталог“ загальним тиражем 1000 примірників; відповідальний редактор – О.М. Фесенко.

У 1962 році доцент Ю.М. Сак та професор Я.І. Штернберг придбали в приватній особі (за 1000 крб.) 6 томів рукопису М.Лучка „Історія Карпатських русинів“ (латинською мовою) та передали до бібліотеки університету її завідуючій О.М. Фесенко. Вона запропонувала вивчати інкунабули бібліотеки УжДУ. І вже 1963 року Ю.М. Сак на XVII науковій конференції доповів про них і видав у 1974 р. книгу, яка отримала широкий розголос та зафіксована в каталозі Оксфордського університету (Англія).

З 1963 р. Олена Миколаївна була завідуючою абонементом медичної літератури. Свої 70 років Олена Миколаївна відсвяткувала в рідній бібліотеці в колі однодумців. А цьогоріч у квітні минає 100 років з дня народження досвідченого фахівця бібліотечної справи. Згадаємо її добром словом, і нехай у нашому житті буде більше таких людей, як О.М. Фесенко, – високоосвічених, ділових, щиріх, чесних, котрі залишають зримий слід у кожній справі.

Наталія ГУНЬКО,
директор Наукової бібліотеки УжНУ